

[Aidt.]

gælder Elevatorer i Ejendomme med 6 Etager. Disse Ting bør ikke være til Hinder for den billigste Statslaansrente og bør derfor ikke betragtes som Luksus.

Det er beklageligt, at Situationen er saadan, at det synes tilraadeligt at forlænge det nuværende Byggestop et Par Maaneder, men saa vidt jeg kan se, bliver det nødvendigt.

Naar man er i en Nødssituation, maa alle Muligheder for at komme ud af den udnyttes. Der er nævnt adskillige i Pressen og under Debatten i dette høje Ting. Fra socialdemokratisk Side er det foreslaaet, at 1) en Udlejers Hjemmel til at opsigte Lejemaalet for selv at overtage Lejligheden ændres, saa Opsigelse kun kan finde Sted, saafremt Udlejeren har ejet Ejendommen i mindst 2 Aar, 2) at der skabes Lovhjemmel for Boligudvalget til at træffe Beslutning om, at Lejligheder paa mindst 4 Beboelsesrum vil kunne udlejes til 2 eller flere Husstande, fortrinsvis til unge, der ønsker at sætte Bo, og til enlige Ægtepar, eventuelt saaledes at et eller flere Fremleje forhold etableres, 3) at Fremlejebestemmelserne ændres, saaledes at Fremleje altid kan finde Sted uden de nu gældende Begrænsninger, der gaar ud paa, at Lejlighederne skal være paa 3 Rum og derover, og at der ikke maa være flere Personer, end der er Rum; dog maa det ske med Boligudvalgets Godkendelse og under Iagttagelse af Sundhedsvedtægtens Bestemmelser, og 4) at samme Person eller Husstand ikke i Kraft af Ejendomsret el. lign. kan have Dispositionsret over mere end een Lejlighed uden Boligudvalgets Samtykke.

Disse fire Forslag kan vi fra vor Side give vor Tilslutning. Det er rigtigt, som den højtærede Indenrigsminister sagde i Forgaars, at der ikke bliver den Ro, der bør være ved Hjemmets Arne, naar flere sammen skal benytte f. Eks. Køkken. Men det er ogsaa rigtigt, at det er bedre at have Tag over Hovedet end at gaa paa Gaden.

Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere et Referat i „København“ den 28. November 1946 af en Tale af Professor, Dr. polit. Jørgen Pedersen i Handels- og Kontoristforening:

„Der er ingen Udsigt til, at vi kan afhjælpe Bolignøden, saa længe vi oprettholder de lave Leveomkostninger og samme Husleje som før Krigen, for det ligger uden for menneskelig Magt at fremstille de Boliger, Folk vil efterspørge, til de Priser.“

Og videre:

„Den Tanke, at Huslejen ikke maa

stige, maa opgives, for ellers kommer der ikke Boliger nok. Det behøver ikke udelukke den fattigste Del af Befolkningen fra at faa billige Boliger. Der er et langt Spring herfra og til, at alle skal have Lejlighed til Underpriser.“

Professor Jørgen Pedersen mener aabenbart, at man bør lade Priserne paa gamle Lejligheder gaa til Vejrs. Herved vil uden Tvivl, foruden hvad der i øvrigt vil ske, adskillige Lejligheder blive forladt af de nuværende Beboere, og derved vil der ved Deling af store Lejligheder kunne tilføres en Del Plads til lejlighedssøgende.

Jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Indenrigsminister, om den høje Regerings Anskelse her falder sammen med Professor Jørgen Pedersens. Professoren var som bekendt Kandidat for Venstre ved det sidste Valg. Naturligvis er Nybyggeri Vejen fremad, men indtil en tilstrækkelig stor Boligmasse er vokset op, maa vi finde Vej frem til at dele de Boliger, der er Mulighed for at dele.

Jeg føler mig i denne Forbindelse overbevist om, at der vil kunne faas et overordentlig stort Antal Enkeltværelser frem, hvis det ikke var saadan, at Bordet fanger med Hensyn til at leje Værelse ud. Hvis ikke Skrækken for at være fast engageret i en lang Tid fremover var der, vilde mangfoldige Mennesker gerne en Overgang leje et eller flere Enkeltværelser ud. Der bør derfor ske en Ændring i Fremlejeloven.

Med Hensyn til at dele Lejligheder vil det ofte i Praksis ordnes paa den Maade, at det er Familier eller gode bekendte, der deler Lejlighed sammen, og dette vil naturligvis eliminere en Del af de Vanskeligheder, der ellers maaske vil kunne opstaa.

Det vil ved saadanne Nødforanstaltninger blive nødvendigt at holde Øje med, i hvor høj Grad Sammenklumpning af Mennesker finder Sted, og saa foretage visse kollektive Foranstaltninger. Jeg tænker paa Oprettelse af midlertidige Børnehaver og Vuggestuer.

Kommunerne bør i den Situation, vi er inde i, benytte Lejligheden til at faa iværksat en vis Grad af Byspredning, og private bør arbejde med. Jeg kan nævne, at man ved Genopbygningen af London har sat en fast Klemme paa til Fremme af Byspredning. Her faar man i mange Tilfælde kun Materialer tildelt, hvis man bygger uden for Byen.

Et Forslag til Afhjælpning af Bolignøden, som ogsaa har været fremme, er Udnyttelse af Tagetager. Her er et Omraade, hvor der bør sættes ind, og hvor vi med rent danske Materialer — Træbetonplader —